

Цигански музиканти

50-те год. на ХХ век е престижно „да ти свирят на сватбата“ „Мандражиите“. Те пеят, акомпанирайки си със зурни и тъпан.

Редица цигански/ ромски сватбените обичаи и обреди целят да се огледа тялото на булката – неговата

цялост, непокътнатост и чистота. Доказала девствеността си, тя става обект на особени грижи, свързани с тялото ѝ и със сватбеното ѝ облекло. Подготвителният период, в който главна роля имат жените от двата рода, включва три важни момента: подготовката и показването на чеиза, ходенето на баня и къносването.

Моминският чеиз за някои от циганските/ ромските групи се приготвя в различен етап от нейния живот. При тракийските калайджии се тъче в семейството от майката и от момичето. Подготвя се постепенно и когато девойката достигне възраст за женене, трябва да е готов. „Пет дъщери имам и на петте съм им приготвила богат чеиз – черги, одеяла, китеници, завивки, постелки, юргани... всичко,“ (ж., 67 г., Старозагорско).

Даровете за момичето при българските цигани от Сливен се нареждат в дома му в четвъртък. Стоят три дена, за да ги видят всички съседи и роднини. В събота привечер от мъжката страна идват да ги вземат. В средата на ХХ век това става задължи-

Чеизът

ЕВГЕНИЯ И. ИВАНОВА • ВЕЛЧО КРЪСТЕВ